

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ШЛЯХОМ ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ЗАСОБІВ ТА ТЕХНОЛОГІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Линник Ю.М., асистент
Східноєвропейський національний університет
імені Лесі Українки
¹yu.lynyk@gmail.com

Під терміном “технологія” розуміють “сукупність знань, відомостей про послідовність окремих виробничих операцій у процесі виробництва чого-небудь” [1, с.1448]. Тобто можна сказати, що технологія є характеристикою певного процесу. Однак, педагогічний процес володіє низкою ознак, що дозволяє говорити про деяку технологічну структуру, а також припустити, що характеристикою навчального педагогічного процесу є сукупність педагогічних технологій.

Педагогічна технологія – це комплекс форм, методів, прийомів, технічних засобів та ін., що впливає на слухача з метою реалізації цілей та завдань навчання” [2, с.38].

У сучасній системі післядипломної педагогічної освіти простежується інтерес до окремих педагогічних технологій, зокрема до технологій дистанційного навчання.

Аналіз наукових праць Л. Васильченко [3], А. Гуржія [4], В. Олійника [2] та В. Шевченко[3] дозволив нам виділити ряд найпоширеніших технологій дистанційного навчання. Щодо технологій дистанційного навчання у сучасній системі післядипломної педагогічної освіти, то вважаємо за доцільне згрупувати їх згідно використовуваних ними засобів, а саме:

1. Кейс-технологія – засобами дистанційного навчання є електронна пошта, за допомогою якої доставляється пакет текстово-графічних електронних навчальних матеріалів, аудіо- та відеоматеріали на оптичних носіях та/або комп’ютерні навчальні програми.
2. Мережеві технології – сукупність засобів, способів, методів збору, обробки, збереження, передачі та використання інформації для створення умов виникнення і розвитку процесів навчально-інформаційної взаємодії між слухачами, викладачами та навчально-інформаційними центрами. Засобами дистанційного навчання є сервіси та служби мережі Інтернет, електронні підручники та навчально-методичні комплекси, веб-орієнтовані навчальні ресурси та середовища (Moodle, Прометей, Lotus Learning Space, WebСТ, тощо), розміщені у мережі Інтернет.
3. Змішана технологія – використовує різні засоби дистанційного навчання, об’єднуючи їх у єдину цілісну систему. Вона може використовуватись як тимчасово так і постійно (наприклад, для зручності слухачів старшого віку, які часто відчувають дискомфорт під час роботи із електронними дидактичними засобами).

Така класифікація, допоможе ефективніше прогнозувати можливості використання окремих засобів дистанційного навчання у системі післядипломної педагогічної освіти та здійснити покращення методик викладання у закладах післядипломної освіти. Як наслідок, удосконалити цілі, завдання, дидактичні функції викладання курсів, їх структуру та зміст, що, безперечно, позитивно відобразиться на організації навчальної діяльності слухачів і викладачів.

Література:

1. Бусел В.Т. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / В.Т. Бусел. – К.: Ірпінь : Перун, 2005. – 1720 с. – (Довідкове видання).
2. Олійник В. В. Дистанційне навчання в післядипломній педагогічній освіті : організаційно-педагогічний аспект : навч. посіб. / В. В. Олійник. – К. : ЦППО, 2001. – 148 с.
3. Васильченко Л. В., Шевченко В. Л. Дистанційне навчання : науково-методичне забезпечення ; інформаційний простір навчального закладу / Л. В. Васильченко, В. Л. Шевченко. – Х.: Вид. група “Основа”, 2009. – 208с. – (Серія “Управління школою”, Вип 1 (73)).
4. Гуржий А. Н. Дистанционное обучение. Технологические платформы / А.Н. Гуржий, О.В. Копейка, С.А. Довгий. – К., 2004. – 224 с.

Електронні засоби та дистанційні технології для навчання протягом життя : тези доповідей
VIII Міжнародної науково-методичної конференції, м. Суми, 15–16 листопада 2012 р. –
Суми : Сумський державний університет, 2012. – С.78-79.